

Toletana Canonatus super partitione, & declaratoria.

15

Reu. Pater. **E**X duplici capite, Declaratoriam decernendam speramus, & rescribendam non constare de partitione, nam licet Reuerendissimum Capitulum Toletanum extradiderit Procuratori D. Principalis Canonatus possessionem, nihilominus cum illa extradiderit præuia infamatoria protestatione, quam non solum registrari mandauit in Libris Capitularibus, sed etiam quasi per præconem illam publicare fecit in Choro per suum Secretarium, adstante magna parte Populi Toletani, in qua protestatione Principalem, eiusque Ascendentes impuros esse factum fuit; indè sequitur, vt cum non extradiderit possessionem modo debito, sed vitiosè, malitiosè, & quod magis est contra formam, & tenorem Litterarum Executorialium, ac Decisionum Rotalium in dd. Litteris Executorialibus de verbo ad verbum inferatarum, indè fit, vt contra Capitulum sit decernenda declaratoria, donec, & quousque possessionem debito modo, & ad formam Litterarum Executorialium D. Principali extradiderit prout individualiter fauore Aloysij de Ouiedo contra Reuerendissimum Capitulum Toletanum respondit *Rota in decisione 308. impressa post secundum Volumen Farinacci, vt probaui in mea Facti à S. Et quidem, &que ad S. Ex alio capite.*

Et quidem est decernenda Declaratoria, non solum donec, & quousque debitam, & vniformem Litteris Executorialibus possessionem Principali extradiderit, sed etiam donec, & quosque docuerint de laceratione, & cassatione dictæ infamatoriae protestationis descriptæ in Libris Capitularibus, cum dicta protestatio, non solum lædat honorem Familiæ Principalis, sed etiam est apertè contra id, quod hoc Sacrum Tribunal definiuit, itaut tangit etiam decus eiusdem Sac. Tribunalis, cui Reuerendissimum Capitulum omnem reuerentiam præstare debet.

Et quæque magis videtur declaratoria decernenda non obstante, quod fuerit extradita possessio supradicta, quia illa non purè, prout par erat, sed cum præseruatiuis contrarijs sententijs rotalibus, quo casu eadem semper conceditur, prout in nostris præcis terminis hoc Sac. Auditorium præstauit contra idem Capitulum de anno 1611. ad Instantiam Lupouici de Ouiedo, qui licet obtinuisset duas Sententias Rotales super sua puritate, & admissione ad possessionem Canonatus S. Ecclesiæ Toletanæ, de quo ab Eminentissimo Ordinario prouisus fuerat, vt liquet ex decisionibus impressis *in prima parte recent.*, & subindè contra dictum Reuerendissimum Capitulum fuisset decreta Declaratoria die 5. Nouembris 1610. coram

A

Card.

Card. Lancetto, itaut illius vigore coacti fuissent. Decanus, & Capitulum extradere Canonici possessionem dicto Aloyfio de Ouiedo, tamen, quia illam extradiderunt cum consimili protestationem denigratina honoris dicti Aloyfii eiusque familiæ, disputato postmodum dubio in Rota an constaret de paritione, negatiue responsum fuit, vt ex *dicta decis.* 308., quàm ad partes manuscriptam distribuimus.

Et licet subinde, mediante interpositione Philippi III. obtinuisset Reuerendissimum Capitulum committi causam restitutionis in integrum tribus S. R. E. Cardinalibus, & ab istis fuissent confirmata fauore dicti Ludouici de Ouiedo, siue eius hæredum præcedentes Sententiæ Rotaless cum condemnatione insuper dicti Reuerendissimi Capituli tam ad omnes, expensas, quam ad omnia damna per dictum D. Ludouicum, eiusque hæredes passa, cum succellius approbatione dd. Sententiarum per d. Ludouicum per Breue S. M. Urbani VIII., nihilominus Reuerendissimum Capitulum nuper in hac causa formauit supplicem libellum directum Serenissimo Regi Catholico, in quo contra facti veritatem exposuit, quod licet dictus Ludouicus de Ouiedo Sententias fauorabiles ab hoc Supremo Auditorio reportasset, quod nihilominus mediante interpolitione gl. me. Philippi Tertij obtinuerit, causam à Sac. Rota auocari, & committi Congregationi Particulari trium Cardinalium, & contra facti veritatem exposuit, præcitatos Cardinales Sententias Rotales reuocasse, & impurum declarasse dictum Ludouicum de Ouiedo, qui propterea fuit eiectus à possessione Canonici, & hoc modo contra facti veritatem infamare sitagerunt Familiam Ludouici de Ouiedo, sed consanguinei illius dederunt Memoriale Serenissimo Regi, cui exhibuerunt, tam Sententias Rotales, quàm Sententiam Congregationis Cardinalium, & Breue confirmatorium f. m. Urbani VIII., vt ex Memoriali impresso, quod ad partes distribuimus, & Serenissimus Rex consulendo indemnitati tot Familiarum illustrium opportunas dedit prouisiones, & remedia.

Si enim RR. PP. post decursum centum, & vltra annorum Reuerendissimum Capitulum adhuc obscurare tentauit contra veritatem Familiam Ludouici de Ouiedo, cuius puritas tot Sententijs confirmata fuerat ex quo in suis libris reperisset eandem protestationem, ita nisi è Libris Capitularibus deleatur ista protestatio progressu temporis denigrabit etiam Familiam Principalem; Reuerendissimum enim Capitulum in ea est opinione, vt licet alicuius puritas per Sententias, & decreta Supremorum Tribunalium probaretur, Sententias semper habet præ iniustis, nisi ab ipso Capitulo puritas approbetur, vt cum dicto facto comprobauit, & etiam Instantijs factis in hac causa in Signatura Gratiæ, alijsque Tribunalibus; Semper enim obedire detractant in hac materia Sententiam Tribunalium Supremorum, prout in hac causa non contenti

Sententijs Rotalibus, approbatione earum facta per signaturam
Gratiæ adhuc tamen Principalem, eiusque Familiam prò impura
habere volunt, & hac ratione dictam protestationem transcribere
fecerunt in Libris Capitularibus ad perpetuam rei memoriam, vt
ostenderent, Principalis Familiam haberi velle prò impura, & di-
cta protestatione in alijs occasionibus vti sit fortè aliquis, qui habet
parentelam cum Principali prouideretur de aliqua Dignitate, aut
Canonicatu in dicta Ecclesia, illum varijs subterfugijs, & cauillatio-
nibus ad possessionem non admittere, & proinde omninò proui-
dendum est, vt dicta protestatio à libris Capitularibus deleatur non
tantum, quia est contraria dd. exequutorialibus, quinimo quia est
etiam indecorosa huic Supremo Auditorio, de quo expressè idem
Reuerendissimum Capitulum conquestum fuit in acta possessionis
supradictæ, & non pudit protestari, Principalem ab hoc Supremo
Auditorio Sententias, & Literas Executoriales obtinuisse *per viam*
negotiationum, & protectionum, quod qua conscientia affirmari po-
tuit, comprehendere non possumus.

Nota est potentia Capituli in Vrbe, notæ sunt oppressiones per Prin-
cipalem passæ in Curia propter Capituli adherentias, & alia nota
totæ Curie quodque Principalis, nisi esset suffultus, magna tolle-
rantia, & incredibili dispendio, non potuisset consequi iustitiam,
quæ de præfati in omnibus Tribunalibus patefacta est, & etiam in
Supremis Consilijs Regnorum Hispaniæ, in quibus Reuerendissi-
mum Capitulum, neque præsidium, neque diffugium reperire va-
luit.

Non obstante vnica responsione, quæ datur in contraria facti, quod
scilicet sit permissum illi, cui Litteræ Executoriales notificantur
protestari, nec Iuri suo cedere tenetur, neque sententias contra
se latas acceptare, iuxta theoricam firmatam in *decis. 9. Mobedani*
nam huic obiecto respondit indiuidualiter *Rosa in d. decis. 308. post,*
secundum volumen consil. Farinacci, quam distribuimus.

Ex alio quoque capite debet decerni Declaratoria, scilicet ob non
extraditionem fructuum decursorum, nam cum Capitulum fuerit
in sententijs condemnatum ad fructuum restitutionem in genere,
vtique non obstante, quod fructus non sint liquidati, contra Re-
uerendissimum Capitulum est decernenda Declaratoria, nam tunc
sub prætextu illiquidationis euitari potest Declaratoria, quoties
condemnatus ad fructuum restitutionem intra terminos ad docen-
dum de partitione comparet in actis, & deponit aliquam summam,
& se obligat in forma Camere soluere residuum post factam liqui-
dationem, & nisi fiat ista paritio in actis, non potest, sub præte-
xtu, quod fructus non sint liquidati euitare declaratoriam, ex qua
debitum est certum in genere, vt distinguit *Rot. decis. 174. num. 6.*
coram cl. me. Alexandro VIII. Rot. decis. 220. num. 18. part. 10. re-
cent., & coram Coccino decis. 2161. num. 9., & seqq., & dixit no-

diffimè Rota in Augustana Canonicatus super Declaratoria 7. May
1723. coram Reuerendissimo Ponente S. Haud obstante vers. argut.
 Quinimo etiam si Capitulum, iuxta formam prædictam paruisset, con-
 parendo in actis, & faciendo depositum cum mandato speciali Re-
 uerendissimi Capituli, & obligatione soluendi fructus Canonicatus,
 & Præbendæ post factam liquidationem adhuc tamen non posset
 evitare Declaratoriam, quia cum Capitulum habeat Libros, in
 quibus sunt adnotati fructus, qui singulis annis Canonicis perse-
 uuntur, & per eosdem continuo lucrantur, hoc enim casu, quod
 statim ex Librorum inspectione possit liquidari summam singulis
 annis debitam Canonico residenti, & interessenti, tunc dicta obli-
 gatio non suffragatur, sed decernitur contra Capitulum Declara-
 toria, vt rectè animaduertit *Rota coram Coccino dicta decis. 216.*
 cum alijs Decisionibus allegatis in dicta *Augustana Canonicatus* se-
 per *Declaratoria coram Reuerendissimo Ponente S. Haud obstante vers.*
 & rursus, & alijs adductis in mea Facti. Præsertim quod omnia
 Capitula Regnorum Hispaniæ inter quæ Tolenaarum persoluit Tri-
 bunali Supremæ Inquisitionis singulis Annis fructus vnius Canonici
 tus idcirco facile fuit Capitulo fructus decursos liquidare.
 Non obstant auctoritates exaduersò adductæ S. *Cum autem in fine, tu*
 illæ procedunt in casu, quo in sententijs nulla facta fuit condem-
 natio ad fructuum restitutionem, vt ex lectura apparet.
 Non obstat, quod Principali non debeantur fructus, ex quo non
 cit primam residentiam in scamno Patientiæ, etenim respondendum
 quod sunt distinguendi casus, nam residentia in scamno Patientiæ
 est necessaria quoad illum, qui vult gaudere fructibus Canonicatus
 à die præsentationis litterarum, & donec, & quousque fiant præ-
 bationes ad formam Statuti, & quousque capiat plenariam Canoni-
 catum possessionem, & hoc est id, quod testatur Præses distribu-
 tor distributionum, de qua in *Summ. Partis num. 4.* sed D. Pri-
 cipalis dictos fructus non præten- dit, sed præten- dit fructus à die
 quo, post factas informationes, ex quibus constabat de qualitate
 statutaria, & debebat admitti per Capitulum ad possessionem
 Canonicatus à dicto enim die, scilicet secunda Ianuarij 1713, in
 qua non fuit admissus, & fuit facto iniusto Capituli impeditus, et
 Choro residere, debet haberi pro interessente, & residente, et
 que omnes fructus, & distributiones sunt persolvendæ, vt probatur
 in mea Facti S. *Non oastat*, idque non solum ex Iuris dispositio-
 ne, sed etiam ex speciali prouisione Statuti Toletani, vt probatur
 in mea Facti.
 Non obstante, quod iuxta articulos exaduersò datos post captam ple-
 nariam possessionem ad effectum, vt Canonicus possit lucrari in
 Cameræ, & distributiones requisitas nonnullorum mensium residentia-
 rum omnes residentia, quæ requiruntur, siue ex Statutis, siue
 ex consuetudine Ecclesiæ eo ipso, quod Capitulum præstiterit in-
 pe-

pedimentum, ne Principalis possessionem caperet, omnes habentur pro impletis, itaut non teneatur Principalis ulteriores facere residentias, prout favore dicti Ludouici de Ouiedo contra Reuerendissimum Capitulum respondit *Rot. coram Pamphil. decis. 227. per totam*, ubi quod impeditus facto Capituli sub prætenu impunitatis debentur omnes fructus, licet primam residentiam non fecerit, neque post captam possessionem tenetur amplius illam facere, sic etiam habemus casum consimilem decisum *in una Ciuitaten. Habitus impressi, pænds Manzaned. la 115*, cum quidam Eques fuerit impeditus facere Carauanas, & contra illum mora fuisset lis super nobilitate, super qua victoriam reportauit, disputato dubio, Rota respondit, Carauanas haberi pro impletis, ex quo fuerat impeditus ex facto Magni Magistrj ad faciendas Carauanas, quod non tenebatur amplius illas facere, quia sufficit semel fuisse habitas pro factis, & adimpletis, vt *in dist. decis. 115. num. 4. Rot. coram Gregor. dec. 341. num. prim.*, ubi plenè Adden., itaut in hac controuersia nulla disputatio est necessaria circa residentiam, quæ requiritur, vt quis possit in Ecclesia Toletana fructus Præbendæ, Distributionum, & Anniuersariorum lucrari, quia impeditus iniusto facto Capituli residere, omnes residentia habentur pro factis, & impletis, & ac perindè habendus est, ac si actualiter resedisset, ei que debentur omnes fructus, & distributiones, quas lucratur quilibet alius Canonicus, qui in Ecclesia resedit, & omnibus functionibus interfuerit, vt indiuidualiter dixit *Rota* contra Reuerendissimum Capitulum Toletanum *in d. decis. 227. coram Pamphil.*, adeo ut nullo diffugio euitare potest Capitulum relaxationem Declarationis, vt discat parere, & obedire mandatis rotalibus, imò verò Apostolicis.

Quare &c.

Vitus Angelus Caualletti.

Wiederholungsfragen

COPIO

R. P. D.

CORIO

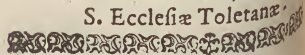
*Toletana Canonicatus super par
ne, & Declaratoria.*

P R O

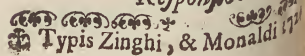
Illmo D. Iosepho Fernandez Tubero
quisitore Regni Murtiæ, ac Causarum
S. Ecclesiæ Toletanæ.

C O N T R A

Illmos DD. Decanum, & Capitulum
S. Ecclesiæ Toletanæ.

Responsio.

In Typis Zinghi, & Monaldi 1771